

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

SEKRETARIAT PODSEKRETARZA STANU	
dnia	27. MAJ. 2013
Nr	33463

DT-JT.5222.32.2013
EOD : 43485/05/2013

Gdańsk, dnia 17 maja 2013 r.

*P. dyr. Kwaśny
P. dyr. Nępski
by pines
Pismo
28.05.2013*

*P. P. M.
Chudłko
29.05.13*

Szanowna Pani
Katarzyna Sobierajska
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sportu i Turystyki
Warszawa

Szanowna Pani Minister,

W związku z pismem z dnia 18.04.2013 r., znak DP-WP/0201/3/2013/3/PM, dotyczącym zaopiniowania projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym, zauważa się, co następuje:

1. Marszałek Województwa Pomorskiego popiera ideę utworzenia systemu uzupełniającego mającego na celu pełną realizację przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych, jednakże propozycja powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego z osobowością prawną, naszym zdaniem nie ma wystarczającego uzasadnienia.

Utworzenie specjalnego rachunku bankowego w Ministerstwie Sportu i Turystyki, na które wpływałyby składki przedsiębiorców i zatrudnienie do realizacji tego zadania ok. 2-3 osób w obecnie powoływanym w Ministerstwie Sportu i Turystyki Sekretariacie do współpracy w przypadku zgłoszenia niewypłacalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego, wydaje się być rozwiązaniem wystarczająco spełniającym ideę powstania Funduszu. Należy przy tym pamiętać o wyposażeniu marszałków województw we właściwe narzędzia kontrolne, które pozwolą na sprawdzanie realizacji zobowiązań dotyczących płacenia składek do Funduszu oraz składanie deklaracji przez przedsiębiorcę.

Taka formuła Funduszu zmniejszy koszty generowane przez utworzenie oddzielnej instytucji z osobowością prawną. Należy jednocześnie doprecyzować zadania marszałków województw, zasady i tryb współpracy z Ministerstwem Sportu i Turystyki oraz tryb ubiegania się przez marszałków o uruchomienie środków z Funduszu.

Powyższe jest zgodne ze stanowiskiem Konwentu Marszałków Województw RP w tej sprawie.

2. W przypadku odmiennym, czyli powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego posiadającego osobowość prawną - proponujemy, aby istniejąca w pierwszym filarze procedura zbierania roszczeń od klientów, a zatem kompetencje marszałków województw wynikające z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o usługach turystycznych oraz wzorów umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów określony w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki z dnia 21 kwietnia 2011 r., zostały w całości przekazane do organów Funduszu. Doprowadzi

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

to do przejrzystości zadań i eliminacji administracji publicznej z pełnienia roli aktora działań operacyjnych i działań odszkodowawczych.

Konkludując powyższe – wnosimy o rozważenie możliwości przekazania kompetencji marszałków w zakresie organizatorów turystyki i pośredników turystycznych do Funduszu. Celem byłoby skonstruowanie systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w taki sposób, aby doprowadzić do uproszczenia zasad ubiegania się przez klientów o należne zwroty oraz usprawnienia procesu uruchamiania środków na opłacenie kosztów powrotów klientów do kraju.

3. Przedstawione w projekcie założenia wysokości składek do Funduszu, po pewnym czasie powinny zostać obniżone. Po osiągnięciu wpływów do Funduszu w wysokości ok. 20 mln zł, składki winny być mniejsze. Szacujemy, że w przypadku wszystkich niewypłacalności w 2012r. dodatkowy koszt realizacji przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych zamknie się kwotą ok. 20 mln zł (w przypadku Sky Club Sp. z o.o. – największa niewypłacalność, na dzień dzisiejszy szacujemy, że zabraknie ok. 7-10 mln zł). Wydaje się, że ww. kwota byłaby wystarczająca na pokrycie kosztów sprowadzania klientów do kraju i dokonania zwrotów wpłat wniesionych przez klientów w przypadku ewentualnych niewypłacalności oraz na pokrycie kosztów organizacyjnych poniesionych przez Marszałków. 29 kwietnia 2013 r. ogłoszone zostały nowe rozporządzenia Ministra Finansów podwyższające sumy gwarancji. Nie ma konieczności długotrwałego pobierania tak wysokich składek, których koszty ponosi klient i ciągłe zwiększanie wpływów. Wysokości stawek winny być regulowane sytuacją na rynku turystycznym, tj. w zależności od liczby niewypłacalności organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz związanych z nimi wpłat.

4. Mało przejrzyste są zasady poboru składek w ramach systemu uzupełniającego opisane w Rozdziale II pkt 4 przedstawionego Projektu założeń i sankcje tam zawarte, do zastosowania których będą upoważnieni marszałkowie w imieniu Funduszu.

5. W Rozdziale II pkt 5 opiniowanego Projektu założeń przyjęto, że „Właściwy marszałek województwa będzie składał do Funduszu wnioski o wypłatę środków z systemu uzupełniającego niezwłocznie po otrzymaniu od instytucji finansowej, która udzieliła podstawowego zabezpieczenia, informacji nt. rozliczenia środków z tego zabezpieczenia.” Zarazem trzeba zauważyć, że „Fundusz będzie realizował zadania związane z funkcjonowaniem systemu uzupełniającego w ramach systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Projekt ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym razem z ustawą o usługach turystycznych będzie tworzyć jednolite, spójne procedury dla klientów przedsiębiorców. Oznacza to, że istniejąca w pierwszym filarze procedura zbierania roszczeń od klientów pozostanie bez zmian.”

W związku z powyższym wydaje się, że rozliczenie środków z gwarancji będzie nadal oparte na zasadzie, że każdy klient otrzymuje z gwarancji proporcjonalnie tyle samo i to po upływie terminu na składanie roszczeń.

Proponujemy kierowanie się zasadą według kolejności wpływu zgłoszeń poszkodowanych klientów. Zwroty ze środków z umów gwarancji byłyby realizowane przez gwaranta na bieżąco (np. w terminie 60 dni od dnia wpływu zgłoszenia), aż do wyczerpania sumy gwarancji. Kolejne roszczenia byłyby pokrywane ze środków Funduszu. Szacunkowa kwota na zaspokojenie roszczeń byłaby przekazana na rachunek bankowy gwaranta, który dokonywałby wypłat bezpośrednio na konta klientów. Nadwyżka przekazanej kwoty wraz ze stosownym rozliczeniem byłaby zwracana do Funduszu.

Konieczne byłoby dokonanie zmian również w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki, dotyczących realizowania wypłat przez gwaranta. W powyższej sytuacji niezasadne byłoby

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

dokonywanie wyliczeń kwot zwrotu przez gwaranta i przekazywanie ich marszałkowi województwa, a następnie dokonywanie wypłat dopiero po otrzymaniu dyspozycji wypłaty.

Ponadto w projekcie założeń znajduje się zapis: „Środki zgromadzone w systemie uzupełniającym będą mogły być przekazywane na rachunek właściwego marszałka województwa lub rachunek klienta bądź też innego podmiotu, jeżeli przekazanie środków na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów zapewnienia powrotu klienta z imprezy turystycznej.”

W założeniach nie przewidziano rozwiązania polegającego na tym, że to marszałek ma dokonywać wypłat ze środków z Funduszu na konta klientów. Nie ma żadnego powodu dla którego środki z Funduszu miałyby być przekazywane na rachunek właściwego marszałka. Środki te powinny być przekazywane bezpośrednio na rachunek klienta.

6. W Rozdziale II pkt 6 przedłożonego Projektu założeń przyjęto, że „Marszałek województwa jako beneficjent podstawowych zabezpieczeń, będzie uruchamiał środki finansowe z tych zabezpieczeń w porozumieniu z Funduszem. Oznacza to, że Fundusz będzie przekazywał Marszałkowi m.in. informacje jaka wysokość środków finansowych będzie niezbędna na zabezpieczenie realizacji tego zadania”, tj. na sprowadzenie klientów.

„W porozumieniu z Funduszem” oznacza, że marszałek nie będzie mógł zażądać od gwaranta wypłaty z gwarancji dopóty, dopóki Fundusz nie poinformuje marszałka o wysokości środków finansowych niezbędnych na zabezpieczenie opłacenia powrotu klientów do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu. W praktyce informacja o wysokości tych środków będzie szacunkowa. Jeśli będzie niedoszacowana, marszałek będzie mógł ponownie „w porozumieniu z Funduszem” wystąpić z żądaniem do gwaranta o wypłatę kolejnej zaliczki. Jeśli informacja z Funduszu o wysokości niezbędnych środków finansowych będzie przeszacowana, to brakuje określenia: co i w jakim trybie Fundusz ma uczynić ze środkami, które pobrał na opłacenie powrotu klientów, a których nie wydał. Tymczasem marszałek zobowiązany jest do przedstawienia gwarantowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku jej zwrotu. Proponujemy doprecyzowanie powyższego zagadnienia w treści umów gwarancji, tj. w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, wymaganych w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

7. W związku z tym, iż ustawa o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będzie zawierała upoważnienia ustawowe dla ministra właściwego do spraw turystyki do wydania m.in. rozporządzenia w sprawie trybu i zasad kontroli przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku płacenia składek do Funduszu - uwagi dotyczące tego zakresu będą mogły być zgłoszone do projektu przedmiotowego rozporządzenia.

Jednakże zwracamy uwagę na konieczność określenia w ww. rozporządzeniu zasad i trybu kontroli przedsiębiorców prowadzonych przez pracowników urzędów marszałkowskich (a nie tylko pracowników Funduszu).

Z wyrazami szacunku

Mieczysław Struk